

Наводненията сж зло, и това зло е явно. Повтаря се ежегодно, шири се изъ цѣла България. Увеличава се, но не се намалява. И ние не бива да стоимъ съ скръстени рѣце, хладнокръвно и безнадеждно да гледаме, какъ то руши ценни блага и отнема скжпи човѣшки жертви. Нашъ дългъ е да се боримъ съ това зло.

Отъ голѣма полза е да се турятъ въ редъ леглата на рѣкитѣ, та при наводнения да не излизатъ изъ брѣговетѣ и правятъ пакости. Но това не е достатъчно. Да се задоволимъ само съ тая мѣрка, ще рече да ограничаваме, да заграждаме злото. А злото си остава зло. Нашитѣ усилия трѣбва да бждатъ отправени по-далечъ: **да премахнемъ самѣто зло.**

Казахме по-рано, че причина за наводнението е бързото топене на снѣговетѣ. — Какъ да премахнемъ тая причина?

То се знае, че не можемъ да накараме слънцето да грѣе по-слабо, та да топи снѣга по-бавно. Но ние можемъ да задържимъ водата отъ топящия се снѣгъ за по-дълго време. Защото, ако снѣгътъ лежи върху дебела рохкова почва, при топението голѣма частъ отъ водата ще попие въ почвата и тамъ ще се задържи.

Не само това. Самиятъ снѣгъ въ гората се топи бавно. И, наистина, като гледаме южнитѣ склонове на планинитѣ, вредъ, кждето има гори, снѣгътъ не е напълно стопень, когато по оголенитѣ ридове отъ него нѣма никаква следа. Водата огъ стопения по тия ридове снѣгъ не може да се задържа отъ прозжбенитѣ по тѣхъ скали. Естествено, тя се спуща надолу, образува пороища, влѣче и залива.

Ако искаме, следователно, да се спасимъ отъ наводнения, трѣбва да спремъ унищожаването на горитѣ, а едновременно да предприемемъ залесяване на оголенитѣ склонове.

Правимъ ли нѣщо въ тая насока? Въведохме ли правилно стопанисване на горитѣ? Намалихме ли употребата на дървата за гориво, което можемъ да сторимъ?

Не! Ние притежаваме грамадни залежи отъ каменни вжглища и все пакъ продължаваме да се отопляваме за смѣтка на горитѣ. Единъ малкъ примѣръ: София, подъ носа на която се намира мината „Перникъ“, гори годишно около 10,000 вагона дърва! А държавата, която трѣбва да трепере надъ горитѣ, само за отопление на своитѣ учреждения въ София изгаря повече отъ 2,000 вагона дърва!

Така е въ София, така е въ Пловдивъ и другаде, кждето има пълна възможность да се замѣнятъ дървата съ каменни вжглища.